

2. Det økonomiske og sociale råds beretning.

(Dagsordenens punkt 12).

Drøftelserne af beretningen i 2. udvalg koncentrerede sig i det væsentlige om 3 punkter: udvidelse af den internationale handel, den intergouvernementale maritime organisation (IMCO) og oprettelsen af en verdensfødevarereserve.

Med hensyn til spørgsmålet om den internationale handels betydning, i særdeleshed udvidelsen af øst-vesthandelen, fremhævedes det af østblokken, at arbejde for en sådan udvidelse var den eneste måde, hvorpå man i det lange løb effektivt kunne fremme udviklingen af de underudviklede lande.

Spørgsmålet om oprettelsen af IMCO blev efter skandinavisk henstilling taget op af den indiske delegerede, der gav udtryk for den opfattelse, at det i betragtning af de betænkeligheder, nogle lande nærede i retning af tilslutning til organisationen, ville være ønskeligt, om konventionens tekst kunne tages op til fornyet drøftelse. Det indiske standpunkt blev imødegået af Storbritanniens delegerede, der udtalte håb om, at de for overenskomstens ikrafttræden nødvendige ratifikationer snart vil finde sted.

Spørgsmålet om oprettelsen af en fødevarereserve rejstes af Costa Ricas repræsentant, der meddelte, at FAO, som var blevet anmodet om at udarbejde en udtømmende beretning om emnet, ikke ville være i stand til at fuldføre denne før ved årets slutning. Det økonomiske og sociale råd havde derfor besluttet at udsætte behandlingen af dette spørgsmål indtil forårs-samlingen 1956. Costa Ricas regering håbede, at spørgsmålet i den mellemliggende periode af alle FNs medlemsstater ville blive gjort til genstand for indgående undersøgelser.

Efter indstilling fra 2. udvalg tog plenarforsamlingen den 9. december enstemmigt beretningens kapitel II, III og IV til efterretning.

3. Bistand til Libyen.

(Dagsordenens punkt 26).

Et af de arabiske lande stillet resolutionsforslag vedtoges enstemmigt af 2. udvalg. Resolutionen indeholder en opfordring til alle regeringer om at yde finansiel støtte til Libyen gennem De Forenede Nationer med henblik på udførelsen af vigtige og hastende rekonstruktionsopgaver. Desuden anmodes generalsekretæren og særorganisationerne om at fritage Libyen for som andre bidragsmodtagende regeringer at udrede en del af de såkaldte „local costs“ i forbindelse med teknisk bistand. Endelig anmodes generalsekretæren om at udarbejde en særlig beretning om spørgsmålet med henblik på sagens behandling på 13. plenarforsamling.

Den ovenfor omhandlede resolution bekræftedes enstemmigt af plenarforsamlingen den 9. december.

4. Genopbygningshjælpen til Korea.

(Dagsordenens punkt 25).

Beretningen fra generaldirektøren for FNs genopbygningshjælp til Korea (UNKRA) blev af 2. udvalg taget til efterretning ved en resolution, der var foreslået af bl. a. USA og Storbritannien, og i hvilken der udtales ønske om en hurtig virkeliggørelse af UNKRAs hjælpeprogrammer indenfor de økonomiske midlers rammer.

For resolutionen stemte 48, ingen imod, medens 9 (østblokken og visse arabiske stater) afholdt sig fra at stemme.

Under forhandlingerne oplyste generaldirektøren, at UNKRA praktisk taget vil ophøre den 1. januar 1957, idet organisationen efter denne dato kun vil fortsætte med ganske enkelte projekter, der er så langt fremskredne, at de kan fuldføres på kort tid.

Den af 2. udvalg vedtagne resolution bekræftedes den 25. oktober 1955 af plenarforsamlingen.